

GLAS SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

Leto IV - 16 VOCERO DE LA CULTURA ESLOVENA 13. 8. 1957

KONCERT KVARTETA FINKOVIH

Program prvega letošnjega večera je *stilno široko zastavljen*. Zajema polifonijo 16. stoletja (Palestrina) in 18. stoletja (Bach), gre preko klasika Haydna, realista Musorgskega in romantičnega klasicista Brahmsa v novo romantiko, (Balakirev, Wolf), kamor spadajo tudi najmočnejši predstavniki naše "moderne": med Slovenci deset let delujoči Prochazka, Gregor Krek, Emil Adamič in Lajovic, in seže končno v Geržiničevih skladbah v sodobnost.

Imenovani zastopniki slovenske "moderne" so izrazite osebnosti. Prochazka je polnokrven član v rodovniku Smetana — Dvorak — Fibich — Janaček — Novak, impulzivna narava, ki pa se dá brzdati tehničnemu znanju, eklektičnemu razsodku in resnim umetnostnim težnjam.

Mnogostranost G. Kreka je opazna tudi v glasbi: neutrudno išče novih tehničnih in izraznih možnosti na različnih področjih ustvarjanja, prehaja od zunanjo stvarnost zasledujočega impresionizma do izpovedi sentimentalnih razpoloženj.

Adamič je ob poskusih v instrumentalni glasbi uvidel, da je njegova moč v zborovski glasbi. V njej je rad posnemal in poustvarjal ljudskega duha in v tem zavestnem oplajanju doslej med Slovenci najbolj uspel.

Lajovic je danes patriarh slovenske glasbe; prav zdaj mu Akademija znanosti in umetnosti izdaja zbrana dela. Njegova pot je v marsičem sorodna Župančičevi — ni slučaj, da so med teksti, ki jih je uglasbil, Župančičevi na prvem mestu po številu in po sorodnosti —: tudi Lajovic je lirik, tudi on je začel z dobo opojnosti, se pozneje obogatil z ekspresionističnimi metodami, doživel svoje zarjé Vidove in Cicibana, pognal v svoje izpovedi več dramatičnosti. Končno pa se je približal realizmu v metafizičnem smislu.

Realistična je tudi vsaj osnovna smer Geržiničevih skladb, katerih *krstno izvedbo* bo prinesel ta večer.

Podobno raznoliki so teksti in z njimi povezana glasbena vsebina. Obseg se na enem koncu opira na liturgično uglašena verza iz *Magnifikata* ("Lačne je napolnil z dobrotami" in "Kakor je govoril našim očetom") (Palestrina), na drugem pa na Kettejevo nagajivo erotično "Ptéčko". Prochazka je v njej znal združiti ognjevitost in fineso. Motivno skladba ne zataji, da je hči češkega očeta; obe recitativni mesti pričata, da avtor še ni bil trden v slovenskem jeziku.

Izrečno religiozna je Bachov *motet*, hvalnica Jezusovemu odrešenju od postave greha. Dasi je za sodobno občutje razdalja slabih 2 stoletij med Bachom in Palestrino mnogo manjša kot slabi 2 stoletja med Bachom in našim vekom, vendar najdemo v Nemcu že modernega človeka, medtem ko se nam zdi Italijan še srednjeveški.

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Glasbeni odsek

Osmi kulturni večer

v soboto dne 24. avgusta ob 19. uri

Dvorana kolegija Sta Rosa, Bmé. Mitre 1665, Capital
(dve kvadri od podzemse postaje Congreso)

KONCERT KVARTETA FINKOVIH

Izvajajo: Marija Fink-Geržiničeva, Murta in Neda Fink, in Božidar Fink

Na klavirju spremlja prof. Al. Geržinič.

Posebnih vabil ni.

Teško je reči, kaj je ali naj bi bilo to, kar naj glasba sporoča, njena vsebina. Celo mnenja maloštevilnih ljudi zadnje dobe, ki so imeli nadpovprečen dar za besedo in za glasbeno umetnost — kot so Wagner, Schumann, Berlioz —, niso prinesla zanesljivih odgovorov. Laže je reči, kaj glasba ni, kot to, kaj je. Nazori o tem predmetu si nasprotujejo in so največkrat odvisni od osebnega temperameta. Pristaši absolutne glasbe (glasbe zaradi glasbe) zastopajo stališče, da se glasba in jezik ne moreta kriti in da je bolje, da ostane vsaksebi. Tisti, ki verujejo v "zakonsko zvezo umetnostnih panog", trdijo, da to, kar more sporočiti jezik, lahko izrazi tudi glasba in da je torej opera ideal in najvišje družbeno doživetje. Stvaren premislek nasvetuje popravek obema trditvama. Nekateri imajo sposobnost, da mistično spoje glasbo in govorico tesneje kot drugi; težko pa je danes kaj povedati o logičnem odnosu med njima. Logična raba govorice ima za podlago možnost, da besede in stavki natančno podajo vsebino, ki je različna od uporabljenih zvočnih oblik, medtem ko se glasbi ni treba nanašati na karkoli izven svojih zvočnih oblik.

(CHARLES SEEGER, Glasba in glasbena znanost, odstavek "Glasba in jezik" v delu *Encyclopaedia of the Social Sciences*, 11. knjiga (New York 1953), str. 143).

Enajsta prireditev 1957

Osmi kulturni večer v soboto dne 24. avgusta ob 19. uri zvečer

KONCERT

KVARTETA FINKOVIH

V okviru Glasbenega odseka Dvorana v kol. Sta. Rosa, Bmé. Mitre 1665, Capital.

Dvanajsta prireditev

Deveti kulturni večer v soboto dne 7. septembra ob 19. uri zvečer v dvorani Bullrich, Sarandí 41 HADRIJAN VI in njegova doba IV. večer Historičnega odseka Predava g. France Glavač

IZŠLO:

OSNOVNO GOVORJENJE

France Pápež
poezije.

V TISKU:

Stanko Kociper:
IN SVET SE VRTI NAPREJ
Roman, okr. 400 str.

(Nadaljevanje uvodnika.)

Haydnova *Večerna molitev* očara poslušalca z iskrenostjo, s formalno dovršenostjo, s toplino prepletajočih se melodij in z dinamičnostjo.

Kosov *Jutranji psalm* je slavospev Mariji, prošnja za njeno vodstvo in končno priznanje umetniške nemoči ob tako vzvišenem predmetu. Glasba kleše verz za verzom, da se proti koncu sprosti v široko linijo in nato preide v polifoni, iz tega pa v harmonični polni pianissimo.

Balantičev 13. sonet iz "Venca" je zgodba o božjem usmiljenju in o sreči pesnika — božjega otroka. Glasba je tu imela lepo, a težko nalogo, da izrazi doživljanje in da obdrži kompozicijska počela soneta. Avtor kombinira obdelavo motivov tako, da jih prepušča izmenoma baritonistu, tercetu in klavirju.

Vedro mladeniško razpoloženje sredi pomladanske narave je opredeljeno v *Moerikejevi pesmi* kot samogovor o Bogu, svetu in človeku; v Wolfovi glasbi mu daje svež ritem, prijetno melodiko in duhovite domisljice.

Orjaški genij Musorgskega je ves pričujoč v *zazibalki*, v kateri mati sanja o prihodnji veličini in sreči svojega deteta. Nežnost in iluzije so tu neskončno daleč od pocukrane sentimentalnosti; zato so dobile čist, poetičen izraz.

Minljivost sveta in življenja izpovedujejo trije od samospevov. *Lilienron* je šel po razpoloženje na pokopališče v deževnem, viharnem dnevu — tema kakor nalašč za globoko išočega severnjaka Brahmsa. Gregorčičeva *Predsmrtnica* je spoznanje, ki je že preko razočaranja, vendar je srce še polno grenkobe. Krek je v deklamatorični obliki lepo povdaril to dvojnost. Mehka *Domjaničeva* kajkavska meditacija o preteklem življenju — snu je vtkana v mirno padajoči mrak. Lajovic se tu pokaže kot mojster razpoloženske lirike.

Beličič je v par verzih ("Meddobje", I, 1) postavil eno ob drugo razkošje pomladnega vrta in večnost odražajoče globine nočnega neba; v ta okvir je postavil človeško srce s koreninami v obeh kraljestvih. Komponist je s posebno ljubeznijo obdelal domači pomladni večer, ki je za begunca nekaj dvakrat čarobnega.

V muslimanski svet nas povede *Selimova pesem*. Junaštvo, ljubezen, in zvestoba preroku se družijo in tarejo v slovesu mladega bojovnika in njegovega dekleta. Glasba Balakireva je dramatična in vzhodnjaško pobarvana.

Ljubeznivi sta Palestrinovi *canzonetti* s trubadursko tematiko: prva obdeluje prehod iz veselja v žalost, druga občudujoče obnavlja poteze dragega obličja.

Kolcova *Pesem* prikazuje na način narodne pesmi upe in dvome osamljene deklice. Lajovčeva glasba ima vse značilnosti komponistove prve dobe: zanosno melodiko, sočno harmonijo in silen dinamičen višek. Skladba je izšla l. 1903 v Novih akordih za dva glasova in klavir. Za tri glasove jo je priredil Geržinič.

V *Roži mogobi* je Lajovic združil presenetljivo silo z odtenki hrepenenja, nežnosti, "upa in strahu" in polne sreče. To je gotovo eden najmočnejših samospevov v celotni Lajovčevi, torej tudi v celotni slovenski produkciji.

Za Murna izredno redko lahko šaljivost v pesmi *Petnajst let* je skušal Adamič glasbeno izraziti tako, da ji je dal narodni ton in simetričnost. S to humoristično skladbo, ki je v programu postavljena ob "Ptičke", se zaključí vsebinski lok koncertnega večera.

Še nekaj statističnih podatkov: pet točk sporeda je a capella (3 Palestrinove, Bach in Adamič), vse ostale spremlja klavir. Zunanja razdelitev je po iz-

obrazi in obzorja

OB UGLASBITVI BALANTIČEVEGA

13. SONETA IZ "VENCA"

Gospod, podaril si mi odpusčanje,
čez krotka usta vino si razlil,
da bi ljubezni Tvoje se napil,
da bi pozabil vse poti nekdanje.

Kot cvet razgrnil predte sem molčanje
moj strah pod Tvojim plaščem je minil,
tu spal bi rad in naj dežja naliv,
naj sončnih žarkov boža me igranje.

So bratje bolečine zakopali,
z vetrovi grenki zvoki so zbežali
in z moje glave cestni prah izginja.

In moja pesem v plamen se spreminja,
lupina sanj vse bolj je sinja, sinja,
bogata sem kakor tihi glas piščali.

Balantičev 13. sonet iz "Venca" je izraz do dna duše sekaajoč spoznanj teološke vrste in psiholoških izkušenj v zvezi z njimi. To gradivo je nakopičeno v obeh kvartetih, medtem ko terceta prikazuje pesnikovo spremenjenje po prejeti zmagi božje milosti.

Prva kitica je pesem Gospodovemu usmiljenju. Pesnik je izpolnil edini pogoj ("krotka usta") in zdaj lije vanj opojnost božje ljubezni in duša zre v novo obzorja. Druga kitica slika srečno otroštvo na novo rojenega bitja milosti. Pesnik je odslej drug človek (3. kitica) in drug umetnik (4. kitica).

Kaj more tej zaključeni, polni besedni umetnini glasba dodati? Kaj moreta dodati kiparstvo in slikarstvo stavbi? V resnici moreta samo razviti, po svoje oblikovati to, kar je bilo že vključeno v arhitektonski ideji.

Vendar nam pri razlagi simbioze časovnih umetnostnih panog lirike in glasbe ni treba tako daleč po analogijo. Predstavimo si razmerje med pesmijo, kakor jo avtor natisnjeno podaja občinstvu, in tako različnimi interpretacijami, kakor jih doživlja v branju različnih ljudi! Premislimo, kakšno je razmerje med natisnjeno pesmijo in njeno recitacijo! Ta gotovo ni enovito določena: različne v tempu, jačini, glasovnih intervalih in melodičnih linijah, razlike med recitatorji in celo pri istem recitatorju v različnih razpoloženjih. Vsaka umetniško prepričljiva recitacija pa ima svoje razloge v duhovno-osebnem organizmu, kakor ga je pesnik objavil.

Prehod iz recitacije v glasbo že ni jasno naznačen. Gregorijansko podajanje

liturgičnega besedila mu največji muziki pridevajo vel glasbeno ceno, se giblje ob tem robu ohranja pri vsej stilizaciji in obre ustaljenosti živo svobodo gibanja. Kervek priznava, da "glasba povečuje pesnost in sijajnost verskih opravil", pti, da je njen posebni nemen ojačati učinkovitost besedila, da se tako požre pobožnost v vernikih (Motu proprio I. X., 22. novembra 1903).

Podoben socialni učinek imajo uglasbitve. Te imajo v zmerju do besedila odprte tri poti: besedilo more biti glasbi le služabnik, ki je dolgo bilo pri opernih libretih, ali je obratno glasba v službi besedila (pri različnih kupletih itd.), ali pa sta komponist besedilo in glasbo stop v eno. Medtem ko v obeh prvih primerih glasbeni element dvigne veljavnost besede, ostaja pri tretji, najvišje stremeni možnosti v začetku postavljeno vprašanje: ali je vsota ne zmnožek obeh spojin; nastaja li je nova umetnina, katero označuje prvi vrsti glasbeni del. Za inspiracijo tekst lahko veliko pomenil, za ohranitev skupnega življenja pa je odločilna glasbitev. O načinu spojitve obeh delov besedila tedaj veljavni glasbeni slog. V klasicističnih dobah kleše komponist besedilne simetričnosti glasbene oblike. Za prilichenje je često potrebno ponavljanje besed ali stavkov (primerjaj Haydnovo *Večerno molitev!*). Dobe glasbenega razvoja izhajajo iz danosti besedila; glasbitev prejme nalogo deklamatoričnega srca (prim. Musorgskega *Uspavanka* in *V mraku*). Dobe glasbenega razvoja izhajajo iz danosti besedila; glasbitev prejme nalogo deklamatoričnega srca (prim. Musorgskega *Uspavanka* in *V mraku*). Dobe glasbenega razvoja izhajajo iz danosti besedila; glasbitev prejme nalogo deklamatoričnega srca (prim. Musorgskega *Uspavanka* in *V mraku*). Dobe glasbenega razvoja izhajajo iz danosti besedila; glasbitev prejme nalogo deklamatoričnega srca (prim. Musorgskega *Uspavanka* in *V mraku*).

Uglasbitev Balantičevega 13. soneta izhaja od realističnega stališča: oblika skupnega življenja in pesmerja besedilo. Na široko sta obdelani prvi dve kitici. V prvi deklamira bariton; ženski tercet daje potem isti melodijski — v razdalji — novih razpoloženskih in akcijskih elementov. Posamezne glasbitev ideje pripravljajo obširne klavirske kitice sta na podoben način obdelana v verz. Drugi in četrti verz sta obdelana v tretji. V prednašnju sonetu se bariton in tercet združita, medtem ko ostaja moški glas v zadnji kitici.

prvih dveh verzih so ženski glasovi le odmev najbolj poudarjene besede, v tretjem pa utihnejo ne le ostali človeški glasovi, marveč tudi instrumentalna spremljava.

Kratek klavirski uvod so razgibane, navzgor kipeče triole — iste, ki v zadnjih treh verzih zaključijo vso skladbo (plamen, sinja lupina sanj, glas piščali). Pojavijo se tudi ob zadnji vrstici 1. kitice, kjer zlasti pridejo do veljave v tistem hipu na obup spominjajoči zadržki visoke melodije. Le-ti se poslednjič razburkajo pred zadnjo kitico in končajo v globokem disonančnem akordu nad tremolom leve roke. Iz te globine se neposredno dvigne poslednji spev triol: "In moja pesem v plamen se spreminja..."

Uvod se kmalu umiri. Oglasi se vdani pozdrav: "Gospod!" (Isti motiv se pojavlja pozneje, uvajajoč priznanje solista in zbora: "Moj strah pod Tvojim plaščem je minil."). Iz istega motivičnega jedra je nadaljnje besedilo 1. verza, ki ga nato ženski glasovi fugirano razvijejo in s padajočo klavirsko spremljavo privedo do umirjenja. Naslednji verz z mirno 1. polovico in razgibano 2. polovico ponove ženski glasovi na bolj dramatičen način. Najbolj iznesen je naslednji verz s poudarkom na "ljubezni" in "Tvoje". V spremljavi ostaja gibanje, se celo stopnjuje, medtem ko solist konča kitico z dolgimi, zadržanimi toni. Isto melodijo privede ženski trio v zmagovit zaključek.

Tudi drugo kitico označuje stremeljenje kvišku, njen celotni značaj pa je nežen. Melodijo prvih dveh vrstic ponovi klavir v 3. in 4. vrsti, ko istočasno bariton izpove želje drugega dela kitice; nato ji ženski glasovi vdihnejo idiličen značaj.

Oklepajoča verz 3. kitice poje protagonist v slogu nekakega dramatičnega korala ob komentarju liričnega ženskega zbora. Srednji verz je zaznamovan s spomini na prestane grenkobe. Prav po končani 3. kitici doseže skladba dramatični višek v klavirski medigri.

Iz nižin odmrlega "starega človeka" se dvignejo sklepi prerajenega umetnika, uglašeni — kot že omenjeno — na uvodni tok triol. Za izraz notranjega bogastva (poslednji verz) morajo utihniti vsi drugi zvoki; ostane tiha melodija izpovedi pred Gospodom.

S tem bi ta sonet prešel v naslednjega: ista melodija — verjetno ob spremljavi instrumenta — bi uvedla sklepni sonet "Venca".

Alojzij Geržinič

vajajočih: 8 samospevov, 6 tercetov (sopran — mezzosopran — alt) in 4 kvarteti (bariton in tercet). Samospevi so razdeljeni v uvodno skupino nemških in ruskih (bariton) in v skupino slovenskih samospevov (2 za bariton in 2 za sopran) v drugem delu koncerta.

A. G.

poročamo

Muzej v Manitowocu v državi Wisconsin v Združenih državah izdaja redni mesečni buletin, čigar urednik je dr. Rajko Ložar, ravnatelj Rahr Civic Centra in ravnatelj muzeja. Prejeli smo že 4 številke 4. letnika publikacije.

Na čelu buletina je koledar prireditev v muzeju. Tako navaja koledar, da je bilo v marcu 1957 v muzeju več razstav, kakor pa je bilo napovedano. Za april pa napoveduje več filmskih predvajanj, med drugim: Zgodba o Palomarju (ameriška glavna zvezdarna) in film o Mesecu ter Rodil se je svet. V nedeljo dne 31. marca so s posebno slovesnostjo odprli razstave del krajevnih umetnikov (Walter P. Colton, Helen P. Mihael Kazar, Barbara Koch in Barbara Mc Givern). V času velikonočnih praznikov je muzej priredil razstavo bizantinske in vzhodne umetnosti (reprodukcije). Gradivo za razstavo stala dala Manitowoc Public Library in Holy Family Convent Library.

Urednik navaja, da bo odslej objavljati v mesečniku tudi podatke zgodovinskega značaja, ker v mestu posebna zgodovinska revija ne izhaja.

Posamezne številke buletina prihajajo tudi na zgodovinski odsek SKA in kdor se zanje zanima, jih more tam dobiti.

NAŠI POVERJENIKI V INOZEMSTVU

Naročnino za naše publikacije in prijave novih naročnikov prejema v deželah izven Argentine naslednji naši poverjeniki:

ITALIJA: prof. *Beličič Vinko*, Via degli Alpini 32, Opčine, TRST; č. g. dr. *Humar Kazimir*, Corte S. Piarte 7, GORICA; prof. *Jevnikar Martin*, Via Torrebiana 19, TRST; *Libreria Cattolica*, Piazza Vittoria 11, GORICA; č. g. *Vodeb Rafko*, Coll. Propaganda Fide, Via Urbano VIII/16, RIM; č. g. *Zorko Stan-ko*, Vicolo delle Rose 7, TRST.

USA: *Bernik Jože*, Worcester House, 244 East Pearson, Apt. 1901, CHICAGO 11; *Brodnik Tinka*, "Familia", 6116 Glass Ave, CLEVELAND 3; *Goričan Milka*, 406 E, 6 Str. NEW YORK; arh. *Kregar Simon*, 5902 Catalpa Ave, Ridgewood 27, NEW YORK; *Mausner Karl*, 1085 E, 72 Str., CLEVELAND 3; *Novak Zdravko*, 1084 East, 117 Str. CLEVELAND 19; ing. *Svetlič Dušan*, 1015 A, SO, 10th Str. MILWAUKEE 4.

ČILE: č. s. *Kaplja Vicencija*, Calle Dieciocho 161, SANTIAGO DE CHILE.

KANADA: *Kozina M. Renata*, 3780 Barclay Ave, Apt. 7 MONTREAL; *Slovenska pisarna*, 618 Manning Ave, TORONTO 4; č. g. *Turk Martin*, 545 Mahon Ave, NORTH VANCOUVER B. C.

BRAZILIJA: *Mirt Vinko*, Caixa postal 7058, SAO PAULO.

ANGLIJA: *Slovenska pisarna*, 62 Offley Rd. LONDON SW 9.

FRANCIJA: č. g. dr. *Čretnik Nace*, 4 rue St. Fargeau, PARIS XX.

AVSTRIJA: č. g. *Zaletel Vinko*, Viktringerring 26, CELOVEC.

AVSTRALIJA: *Hribar Zvonimir*, 30 Urana Rd, LAVINGTON — ALBERRY, NSW.

kronika

Razstavo svojih najnovejših del bo priredil slik. Milan Volovšek v galeriji Huemul na Santa Fe. Otvoritev razstave bo v ponedeljek dne 2. septembra.

doma in po svetu

— Slovensko gledališče v Torontu je na sestanku Slovenskega kulturnega krožka predstavilo slušno igro Mirka Javornika "Rdeči mak." Vloge so podajali: Ivana Vilko Čekuta, Lidijo Štefka Mehle, zdravnik Ludvik Jamnik, s. Deodato Milena Čekuta, s. Hermino Marjola Šešerko, glasbeno spremljavo pa je oskrbel č. g. Mirko Rener.

— Nemčija do sedaj še ni imela katoliške univerze. Sklenili so kupiti veliko zemljišče v okolici Fulde, kjer bodo zgradili univerzo, podobno oni v Milanu. Univerza bo imela vse fakultete.

— Rimska revija "Civiltà Cattolica" posveča svojo zadnjo številko 50. obletnici cirilmetodijških kongresov na Velehradu. — Podčrtava vlogo slovenskih osebnosti na kongresih. —

BOG PLAČAJ

vsem, ki so že plačali naročnino! Že vnaprej

BOG PLAČAJ

vesm tistim, ki tega še niso storili, pa bodo ustregli naši prošnji in naročnino v bližnjih dneh poravnali! Posebno iskreni

BOG PLAČAJ

zlasti povejnikom, ki naročnino zbirajo; prosimo jih, da jo čimprej poberejo in nam jo odpošljejo.

Redne člani v Argentini vljudno prosimo, da poravnajo zaostalo članarino, tako posameznikov kakor družinsko!

Z rednimi vplačili naročnine in članarine podpirate Slovensko kulturno akcijo v njenem delu; preveliki zaostanki zavirajo in ogrožajo nje delo. Soodgovorni ste!

Slovenske duhovnike, ki so ali bi bili radi naročniki izdanj Slovenske kulturne akcije, obveščamo, da jim moremo olajšati plačevanje potom mašnih štipendijev. Obrnejo naj se na blagajnika: Ladislav Lenček C.M., Cochabamba 1467, Buenos Aires, Argentina.

Naročnike v Združenih državah, mesta Chicago, Cleveland ("Familia"), Milwaukee, New York prosimo, da dvignejo knjigo Simčić: "Človek na obeh straneh stene", pri tamkajšnjih povejnikih, v kolikor je še niso vzeli.

Osmi večer Slovenske kulturne akcije

KONCERT KVARTETA FINKOVIH

V soboto dne 24. avgusta 1957 ob sedmih (19 h)

Buenos Aires, kolegij "Santa Rosa"
Bartolomé Mitre 1665

(tam, kjer so predvajali Rozmanovo "Roko za steno")

I. SAMOSPEVI — Bariton Božidar Fink

1. WOLF, Fussesreise (Na poti, E. Mörke)
2. BRAHMS, Auf dem Kirchhofe (Na pokopališču, D. von Liliencron)
3. BALAKIREV (Pesnja Selima (Selimova pesem)
4. MUSORGSKI, Kolybelnaja Jerjomuški (Uspavanka Jerjomuške).

II. TERCET — Marija Fink-Geržiničeva, Marta, Neda Fink

1. PALESTRINA, Due canzonette
2. PALESTRINA, Esurientes implevit
3. PALESTRINA, Sicut locutus est
4. BACH, Motet (Jesu, meine Freude)
5. GERŽINIČ, Jutranji psalm (V. Kos)
6. LAJOVIC, Pesem (Koljcov-Župančič).

III. SAMOSPEVI — Bariton Božidar Fink

1. LAJOVIC, V mraku (D. Domjanič)
2. KREK, Predsmrtnica (S. Gregorčič)

Sopran Marija Fink-Geržiničeva

1. GERŽINIČ, Pomladnim zvezdam (V. Beličič)
2. LAJOVIC, Roža mogota (O. Župančič).

IV. KVARTET — Marija Fink-Geržiničeva, Marta Fink, Neda Fink, Božidar Fink

1. GERŽINIČ, 13. sonet iz Balantičevega Sonetnega venca
2. PROHAZKA, Ptička (D. Kette)
3. ADAMIČ, Petnajst let (J. Murn)
4. HAYDN, Preghiera della sera.

Klavirska spremljava: prof. Alojzij Geržinič

Vstopnina 10 pesov.

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

IZŠLO:

France Papež

OSNOVNO GOVORJENJE

Poezije

Cena 25.— pesov

ZDA dolar, Anglija pol funta, Avstrija 20 šilingov,
Italija 300 lir, Francija 200 frankov.